

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τὰ χαρίσματα.

Εἶμαι μικρὸς· πρᾶγματευτῆς κ' ἀφέντης μου μὲ στέλλει·
Γιὰ νάγοράσω ζῆχαρι, γιὰ νάγοράσω μέλι,
Κόρη μου γλυκομίλητη, 'σὰ σέλαχα 'στὴ στράτα,
Δέν μου πουλεῖς τὴ χεῖλη σου τὰ μελοζαχαράτα;

— Δέν τὰ πουλωῖ τὰ χεῖλη μου, γιατί! θὰ τὰ χαρίσω
Μαζὶ μὲ τᾶλλα μου προικιά 'ς τὸ νεῖδ' τοῦ θάγαπῆσω.

Περιολάρης εἶμ' ἐγὼ κ' ἔχω μπαξέ με κρῖνα·
Τὰ κρῖνα πῶχει ἡ ὄψι σου εἶν' πειώμορφ' ἀπὸ 'κεῖνα.
Γιὰ στάσου κρῖνομάγουλη' δυὸ κρῖνα πούλησέ μου
Νὰ τᾶχω νὰ μοσκοβολοῦν μεσ' 'τὸ μικρὸ μπαξέ μου.

— Τὰ κρῖνα πῶχει ἡ ὄψι μου κ' αὐτὰ θὰ τὰ χαρίσω
Μαζὶ μὲ τᾶλλα μου προικιά 'ς τὸ νεῖδ' τοῦ θάγαπῆσω.

Εἶμαι 'ς τὴ χώρα μεταξᾶς, ξανθούλα μου· γιὰ στάσου
Καὶ πές μου πόσο τὰ πουλεῖς τὰ ψαθωτὰ μαλλιά σου
Ποῦνε χυτὰ 'ς τὴν πλάτη σου πλεγμένα με τὴν τάξι·
'Ολόχρυσά, γυαλιστερὰ 'σάν καθαρὸ μετάξι.

— Καὶ τὰ ξανθὰ μου τὰ μαλλιά κ' αὐτὰ θὰ τὰ χαρίσω.
Μαζὶ μὲ τᾶλλα μου προικιά 'ς τὸ νεῖδ' τοῦ θάγαπῆσω.

Εἶμαι μεγάλος χρυσακὸς κ' ἔρχομαι γιὰ πρᾶγματεῖα·
Κόρη μου, πόσο τὰ πουλεῖς τὰ γαλιὰ σου 'μάτια,
Ποῦνε ζευγάρη ὀλόφωτο, ποῦνε ζαφείρια ἴδια
Γιὰ νὰ τὰ κάνω καὶ τὰ δυὸ ζευγάρη δακτυλῖδια;

— Μηδὲ τὰ 'μάτια μου πουλωῖ, κ' αὐτὰ θὰ τὰ χαρίσω
Μαζὶ μὲ τᾶλλα μου προικιά 'ς τὸ νεῖδ' τοῦ θάγαπῆσω

Κόρη, δὲν εἶμαι χρυσακὸς, μηδὲ περιολάρης,
Μον' εἶμ' ὁ νεῖδ' ὅπ' ἀγαπᾶς, κ' ὁ νεῖδ'· ποῦ θὲ νὰ πάρης,
Ποῦ τριγυρνᾷ ὀλονυχτὶς 'ς τὸ σπ'ί σου ἀπὸ κάτω
Καὶ τραγουδεῖ τὰ κάλλη σου 'ς τὸ μαῦρο ταμποῦρά του.

— 'Σάν εἰσ'ὸ νεῖδ' ὅπ' ἀγαπᾶς, τίποτε δὲν ὀρίζω·
'Όσα 'ς τοῦ; ἄλλους δὲν πουλωῖ 'ς ἐσένα τὰ χαρίζω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΙΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία Μ* ἔχασε προχθές σπουδαίαν δίκην. Ὅθεν πλήρης θυμοῦ ἀπέρχεται τοῦ δικαστηρίου κρατοῦσα εἰς τοὺς βραχίονας τὸ ὠραῖον κυνάριον τῆς.

— Τί ὠραῖον ζῶν! λέγει θωπεύων αὐτὸ ὁ δικηγόρος ἵνα περιποιηθῇ τὴν πελατίδα του· καὶ τί εὐφυές! μόνον ποῦ δὲν ὀμιλεῖ!

— Κατὰ τοῦτο ὑπερτερεῖ τοὺς δικηγόρους, ἀποκρίνεται ξηρὰ ἡ κυρία, στρέφουσα αὐτῇ τὰ νῶτα.

*
* *

Πάντες οἱ φωτογράφοι ἔχουσιν, ὡς γνωστὸν, στερεοτύπους τινὰς φράσεις, ἃς ἀποτεινούςι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς φωτογραφήσεως εἰς τοὺς πελάτας.

Τελευταῖον προσκαλεῖται φωτογράφος τις νὰ φωτογραφήσῃ τὸν νεκρὸν ἐπισήμου ἀνδρός.

Τοποθετεῖ τὴν μηχανὴν του, σπογγίζει τὴν ἕλκον, διευθετεῖ καλῶς τὰ πάντα, εἶτα καθ' ἕν

στιγμὴν πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ, λησμονῶν ποῖον ἔχει πρότυπον, ἀναφωνεῖ·

— Τώρα μὴ κινήσῃτε . . . καὶ τὸ πρόσωπο γελαστό!!!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

"Όταν ἡ λύπη σιωπᾷ καὶ λόγια δὲν εὐρίσκη,
κρυφολαλεῖ με τὴν καρδίαν καὶ νὰ σχισθῇ τῆ; λέγει.

"Όποιος δὲν ἔχει ὑπομονὴν τί πτώχειαν ποῦ τὴν ἔχει!
(Σκισκοπεῖρος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν San Pietro di Lavagno τῆς ἐπαρχίας Βερώνης, γενομένης ἀνασκαφῆς παλαιωτάτου τείχους, εὐρέθησαν ἐν βάθει 5 1/2 μέτρων περὶ τοὺς διακοσίους σκελετοὺς τεραστίου μεγέθους· οἱ πλείστοι ἔχουσι μῆκος δύο ὅλων μέτρων, κείνται δὲ 30 ὑπεκατόμετρα μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων. Ἐγγὺς τῶν παναρχαίων τούτων τῆς Ἰταλίας κατοίκων εὐρηγνται ὄπλα σιδήρου καὶ χαλκοῦ, πρὸς δὲ τούτοις κέρατα ἐλάφον, βόες, κύνες, ὀδόντες Μαρμουθ καὶ κάτω σιαγόνες. Ὅσα τῶν ὀστέων περιεῖχον μυελὸν εἶνε ἐσχισμένα ὡς τὰ εὐρεθέντα ἐν Δανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ.

Ἀρχομένου τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου συνεκροτήθη ἐν τῇ Salt Lake City τῆς ἐπαρχίας Οὐτάχ σύνοδος τῶν Μορμόνων, εἰς ἣν προσήλθον περὶ τοὺς ἑξακισχιλίους. Ὁ πρόεδρος Τάυλορ καὶ πλείους ἀπόστολοι δι' ἀλλεπαλλήλων ὀμιλιῶν καὶ ἀγορεύσεων ἐξύμνησαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν καιὰ τὰς ἐσχάτας ἡμέρας Ἀγίων καὶ τὴν πολυγαμίαν. Κατὰ τὴν νεωτάτην ἔκθεσιν ἡ ἐν Οὐτάχ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων ἔχει 127,294 πιστοὺς· ἡγοῦνται δὲ αὐτῆς 12 Ἀπόστολοι, 58 Πατριάρχαι, 3,885 Ἑβδομηκοντούτεις λεγόμενοι, 3,153 Ἀρχιερεῖς, 1,100 Πρεσβύτεροι, 1,500 Ἐπίσκοποι καὶ 4,400 Διάκονοι. Ἐν Εὐρώπῃ καὶ ταῖς νοτίαις ἐπαρχίαις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὀγδοήκοντα ἱεραπόστολοι ποιοῦνται προσηλύτους.

Νέα Ἐταιρία ἰδρύθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ πρὸς τοποθέτησιν δύο νέων ὑποβρυχίων καλωδίων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Πρόεδρος αὐτῆς ὤρισθη ὁ Θωμᾶς Τζάιμς, πρῶην γενικὸς διευθυντῆς τῶν ταχυδρομείων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὡς ἀφετηρία τῶν καλωδίων ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου ἐξελέχθη ἡ παρὰ τὴν Νέαν Ἰόρκην Long - Island.